

Belirsizliđim

– psigaresh-wolfruso · 25 Nisan 2026

Ellerimi uzatsam sana dođru, ellerimde kelepçeler...
Sana gelsem diyorum bir pazar sabahı, ayağımda prangalar...
Seni düşünmek suç, sana gelmek kadar..
Düşlemekle yetiniyorum bu hayatı kıymetlim..
Hayal ve gerçeğin silikleştiği bir diyarda yaşıyorum...
Burada, yaşama ile düşünme arasında sıkışan kişiler var...
Sen bu belirsizliğe sürüklenmeyecek kadar hakikat ile dolusun...
Seninle aynı aya bakmak güzel, aynı gezegende yaşamak kadar...

Kelimeler diyorum kıymetlim, bazen çok az şeyi ifade ediyorlar...
Yok olmanı tanımlayacak bir kelime yok mesela ya da sana olan hasretimi topyekun belirtebilecek bir şey olmadığı gibi...
Hep sınırlandırmışız bir şeyleri ve kalıplarla sıkıştırmışız...
Sahi neydi yaşamak? Aşık olmak? Sevmek mesela kim bunu tanımlamaya cüret eder ki...
Ölmek, sahip olduğum tüm belirsizlikleri içinde barındırıyor desem...
Bir kelime aynı anda nasıl bu kadar belirsizlik taşıyor ve nasıl bu kadar mevcudiyetin yok oluşunu simgeler... inan ki bilmiyorum...